

РЕШЕНИЕ

№ 7435

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 26.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **10150** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавена стойност /ЗДДС/.
Образувано е по жалба на [фирма] срещу ЗППАМ № ФК-С632-0040483/10.09.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“-С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наложена ПАМ запечатване на търговски обект – кафе-апиритив „Жълтото“, находящо се в [населено място], [улица], стопанисват от дружеството, и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б „а“ от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

В жалбата е посочено, че ЗППАМ е незаконосъобразна и издадена при съществени процесуални нарушения по съображения, изложени в жалбата. Моли се оспорената заповед да бъде отменена. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. Представя писмени бележки. Ответникът – Л. П. Х. - началник отдел „Оперативни дейности“-С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. Г., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 02.09.2020 г. в 15.54 часа е извършена проверка на търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС - кафе-апиритив „Жълтото“, находящо се в [населено място],

[улица], стопанисват от [фирма].

При проверката е констатирано, че търговецът в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронни магазини, не регистрира и не отчита всяка извършена продажба на стоки в търговския обект чрез издаването на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация в обекта фискално касово устройство.

Извършена е покупка на 1 бр. минерална вода на стойност 1,10 лв. и не е издаден фискален бон от фискалното устройство в обекта модел „D. DP 150“ с ИН на ФУ DT724254 и ФП № 02724254 или от кочан с ръчни касови бележки, отговарящи на изискванията на Наредба № Н-18/2006 г. Покупката е заплатена в брой от В. Д. С. – инспектор по приходите, преди легитимация. Парите са приети от Б. Б. Г. – продавач, която е присъствала по време на проверката.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в Протокол за извършена проверка на обект сер. № АА 0040483/02.09.2020 г. При проверката е съставен опис на парите в касата, както и е отпечатан дневен финансов отчет.

Въз основа на протокола от извършената проверка е съставен АУАН № F569247/10.09.2020 г.

Издадена ЗППАМ № ФК-С632-0040483/10.09.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“-С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наложена ПАМ запечатване на търговски обект – кафе-аперитив „Жълтото“, находящо се в [населено място], [улица], стопанисват от дружеството, и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б „а“ от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, от страна, имаща правен интерес от обжалване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, принудителната административна мярка по, ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 Г., директорите на дирекции "Контрол" в ТД на НАП и началниците на отдели "Оперативни дейности" в дирекция "Оперативни дейности" в главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка "запечатване на обект" по чл. 186 ЗДДС. Видно от Заповед № 3766 от 25.09.2019г. Л. Х., издател на оспорената заповед е временно преназначен на длъжност началник отдел в ЦУ на НАП, Главна дирекция „Фискален контрол“ за неопределено време.

Съдът приема, че процесната заповед е издадена от компетентен орган. Същата съдържа законоустановените реквизити и е издадена в законоустановената писмена форма при спазване на процесуалните правила. Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че оспорената заповед не е мотивирана, както и че липсват фактически и правни основания за нейното издаване.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "а" от ЗДДС, на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за

доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка /ПАМ/ запечатване на обект за срок до 30 дни. Разпоредбата е императивна и органът, установил нарушението - неиздаване на документ за продажба, е длъжен да наложи ПАМ. Съдът намира, че в случая наложената ПАМ е правилна и законосъобразна с оглед характера на нарушението и обществените интереси, които то засяга - спазване на данъчното законодателство.

Разпоредбата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС предвижда, че всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка /фискален бон/ е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Според чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредбата, задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод. Съгласно чл. 25, ал. 3 от Наредбата, фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява по безспорен начин, че при извършена контролна покупка от проверяващите органи на стойност 1,10 лв. не е издадена касова бележка в търговски обект, стопанисван от жалбоподателя. Съгласно § 1, т. 6 от ДР на Наредбата, контролна покупка е тази, която се извършва от или под контрола и наблюдението на органите на НАП и се документира с протокол за проверка. Чрез контролната покупка се констатира спазването на изискванията по Наредбата за регистриране на продажби на стоки или услуги с изискуемия документ за конкретния случай. В представената по делото административна преписка е приложен протокол от извършената проверка, в който е отразена контролната покупка, с оглед което съдът приема, че са спазени изискванията на наредбата относно извършването на контролната покупка и нейното документирание.

Между страните не е спорно, че в обекта е имало монтирано и работещо към момента на извършване на проверката фискално устройство. Съдът приема, че е било налице задължение по смисъла на чл. 118, ал. 1 ЗДДС за издаване на касова бележка, което не е било изпълнено при извършената в търговския обект контролна покупка. Налице са били законоустановените предпоставки за прилагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1, б. "а" от ЗДДС - запечатване на търговския обект. От представените по делото доказателства – протокол за извършена проверка, опис на парите в каса, както и дневен финансов отчет, се установява, че направената от контролните органи покупка не е била отчетена през фискалното устройство. Освен това, следва да бъде съобразено и че по време на проверката е констатирана положителна разлика в касовата наличност от 81,90 лв. Органът е длъжен да издаде заповед за налагане на ПАМ, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, като действа в условията на обвързана компетентност по отношение на налагането на ПАМ.

Ирелевантни са изложените от жалбоподателя аргументи, свързани с точната сума на констатираната разлика в касовата наличност, дотолкова, доколкото фактическото основание на наложената мярка е заключава във факта на неиздаване на касов бон за сумата от 1,10 лв., а аргументи, свързани с установена разлика в касовата наличност не са изложени в оспорената заповед.

Неоснователни са и възраженията, свързани с предвидената санкция в чл. 185 ал. 3 от ЗДДС. Принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, се налага независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, на лице, което не издаде съответен документ за продажба по [чл. 118](#).

В съответствие с [чл. 186, ал. 1 ЗДДС](#) - ПАМ не изисква като предпоставка за прилагането си да е налице стабилизирани правораздавателен акт, установяващ административно нарушение, обективният състав на което да се вписва в нейната хипотеза. Следва да се има предвид, че заплащането на имуществената санкция води до прекратяване изпълнението/действието на ПАМ, но няма отношение към законосъобразността на заповедта за налагането на ПАМ, тъй като основанието за налагането на ПАМ е самото нарушение, а изпълнението на наложената имуществена санкция не води до отпадане на нарушението. До друг извод не води и разпоредбата на [чл. 187, ал. 4 ЗДДС](#), тъй като тази норма е приложима, когато за поведението на съответното лице е ангажирана и административно-наказателна отговорност, като погасяването на тази отговорност чрез изпълнение не води до отпадане на принудителната мярка, а до прекратяване на действието ѝ.

Неоснователно е възражението, че срокът на ПАМ е неправилно определен, тъй като се касае за първо извършено нарушение. Административният орган има право на преценка относно срока на ПАМ. В случая, в оспорения акт са изложени мотиви, обосноваващи определянето на посочения в същия срок на ПАМ. Спазен е принципът на съразмерност при упражняване на оперативната самостоятелност от административния орган. Настоящият състав намира, че оспорената заповед е правилна и законосъобразна в тази ѝ част.

По отношение наложената с процесната заповед забрана за достъп до обекта, макар тази мярка да е предвидена като отделна ПАМ съгласно чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, доколкото същата се прилага едновременно и във всички случаи на налагане на мярката по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС, преценката за нейната законосъобразност може да се сведе до това има ли разпоредено запечатване на обекта. В случая, забраната за достъп е наложена със същата заповед, с която е разпоредено и запечатването на обекта, поради което следва да се приеме, че условията по чл. 187, ал. 1 т от ЗДДС са изпълнени, като забраната за достъп е наложена спрямо обекта, където е извършено нарушението. Следователно оспорената заповед е законосъобразна и в тази ѝ част.

За да съответства на целта на закона един административен акт, с който се налага принудителна административна мярка, следва актът да отговаря на общата цел на принудителните административни мерки, посочена в чл. 22 от ЗАНН: за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, както и с целта на ЗДДС - предотвратяване вреди за фиска при осъществяване на дейност в търговските обекти. Съдът приема, че процесната заповед е издадена в съответствие с целта на закона, независимо от обстоятелството, че се касае за първо нарушение и за минимален размер на сумата, за която не е издаден касов бон.

По отношение на възраженията по съставения АУАН, съдът намира за необходимо да отбележи, че законосъобразността на АУАН се преценява в друго, отделно производство по реда на ЗАНН, поради което не може да бъде предмет на настоящото производство.

С оглед изложеното издадената ЗППАМ е законосъобразна, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв., определен на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] ЕИК[ЕИК] , представлявано от Д. И. Д. срещу ЗППАМ № ФК-С632-0040483/10.09.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“-С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наложена ПАМ запечатване на търговски обект – кафе-апиритив „Жълтото“, находящо се в [населено място], [улица], стопанисват от дружеството, и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б „а“ от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 5, представлявано от Д. И. Д., да заплати на ЦУ на НАП, сумата от 100 /сто/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: